

Crema Troia a Tarragona

Joan Cavallé Busquets

Arola Editors

Em fa tot l'efecte que Joan Cavallé es va posar a escriure tot just va néixer. La quantitat i la varietat de lletra escrita -i ben escrita!- pel Joan abasta un registre de gèneres ben variats: teatre, narrativa per a grans i per a petits, assaig, estudis de literatura, d'història... Poso punts suspensius perquè és la manera còmoda de salvar-me si em deixo res per ressenyar. M'atreveixo a dir que la poesia sembla que se li resisteix. Ara bé no hi posaria pas la mà al foc, no fos cas que tingui algun calaix curull de versos ben escandits...! Ara mateix ens obsequia amb l'antologia *Crema Troia a Tarragona* amb el subtítol ben explícit d'*Un miler de versos per a una ciutat*.

No em puc estar de transcriure informació que ell mateix presenta en el pròleg. Són xifres eloqüents. "Durant ben bé dos mil anys, no han parat d'haver-hi poetes que han dedicat els seus versos a la ciutat de Tarragona." L'antologia presenta "123 textos que sumen un total de 1244 versos i corresponen a 80 autors, tot i que 12 dels textos són anònims". Les poesies estan editades en la llengua original. Joan escriu: "Dels textos en llatí, italià, francès, occità i portuguès en donem la traducció en un altre annex del final". Hi ha poesies en castellà i la majoria són d'autors catalans.

El títol de l'antologia està tret d'una poesia barroca, anònima en castellà, del 1775 que glosa Tarragona en la festa de la patrona embolcallada de foc i d'aquí ve el símil amb la Troia encesa després de la presa de la ciutat per part dels grecs: "¿Quién de Fe y Religión Templo Primado/ así de tantas luces te corona,/ que a sospechar obligas al cuidado/ si tal vez arde Troya en Tarragona?". Aquesta antologia esdevé un retaule d'estils, de llengües, de formes estròfiques, de rima i mètrica. I també de poetes; des dels clàssics com Camoes, Lope de Vega, Victor Hugo, Verdaguer, Guimerà, Alcover i Carner, fins als contemporanis com Jaume Vidal, Xavier Amorós, V. Andrés Estellés passant pels tarragonins de nissaga o d'adopció: Rovira i Virgili, Antònio i Guàrdias, Ramon Comas, Miquel Melendres, Olga Xirinacs, Magí Sunyer.

Tenim tons diversos; els que marquen l'endormiscament, la indecisió i el materialisme de la ciutat: "Tarragona, la vella ciutat mig adormida," d'Alexandre Plana. "¡Oh tu, ciutat del quasi, mai del ja!"; ¡Oh ciutat aleshores del només!", de V. Andrés Estellés. "Ciutat meva que sembles ben poc amoinada/ per disfressar els teus canvis,/ de romana a fenícia/ i en nou rics els patricis/ de l'eximperial", de Ramon Comas. "...¿Quants d'anys enrere/ fa que trepitges pols del desert,/ i que la vida se't fa sobrera/ i per dreteres de mort es perd?", de Jaume Vidal.

Els versos col·lectius o de cançó incideixen directament en aspectes actuals de la ciutat: "El gas cremat/ proclama altiu,/ amb gest esquiu/ -ciutat romana-/ que ets sobirana/ del medi brut", fragment del Sermó de Carnestoltes IV, de L'agent del llamp. O la cançó de *Els Pets* "Tarragona m'esborrona, Constantí em fa patir!" closa amb aquell vers que es dreça amb una imatge potentíssima: "mentre la rutina lentament pentina aquest poble abandonat."

Entre altres veus i sensibilitats, remarco la d'Olga Xirinacs que crea un procés de personificació de Tarragona amb la qual estableix un contacte íntim quan diu: "Et ressegueixo i prec la fruita verda/ que ofereixes a l'aire". "Els amants busquen ombres morades,/ l'ombra de la muralla, anyil i fresca,/ mur resistent i còmplice,". "Començava a enyorar-te abans del viatge,/ girava el cap quan et deixava enrere, pensant que la distància feia l'oblit possible."

Joan Cavallé amplia amb aquesta antologia la gran aportació que va fer amb la publicació de *Tarragona escrita. La ciutat vista pels escriptors* i, pel que ha explicat, encara li resta força material literari relacionat amb la capital del Tarragonès. Estudiós de la literatura i creador literari alhora, és un home d'extensos coneixements universals. Una persona així és bàsica per mantenir el pols cultural de la ciutat. Esperem que Tarragona no desaprofiti el bagatge ideològic, de coneixements i tècnic que ressegueixen els replecs vitals de Joan Cavallé.

JESÚS FIGUERES

Publicat al diari *El Punt* el 28 de gener de 2008

http://www.vilaweb.cat/www/elpunt/noticia?p_idcmp=2715895